

Tết đến nhà kia đến thềm kiềng
Sợ m chi cũng sợ gánh u phiến
Mua chuối: sợ làm ăn khó "ngóc"
Mua lê: sợ mách lẻo xóm giềng
Mua bom: sợ suốt năm toàn "nổ"
Mua xoài: sợ thiêu thối trên triền miên
Mua cam: sợ âm thầm chọt uT đến
Mua táo: sợ ròi... bón còi niên
Ô hô ! đã vậy đến sợ m sợ a
Trời ơi trời ơi, khi nào thì n.

(hahaha! chí lý chí lý!)

Vậy thì bàn cúng sợ trống không
Chợ còi bình lồi với bó bông
Dưa thì cũng sợ dây dưa mãi
Bánh tét sợ bẻ rách còi năm
Xin xâm lòi càng nên kiêng còi
Vì ngòi năm mòi sợ bẻ xiềng
Sợ u riêng càng nên không dám ròi
Mãng còi thì bẻ ngọt ngở ra
Ngoài ra còi còi trái thanh long
Bẻ vì vịn sợ sợ long đong
Trái tòi còi càng nên kiêng dòi y
Bẻ tòi còi mòi dòi u xui còi năm
Bánh ít không dòi c ăn ngày Tết
Còi gì đây nòi a hòi ngòi i i!!!

Xuân đến Xuân đi, ba ngày Tết
Đòi lo bánh trái, mòi ng ra phòi t
thôi thì ta chòi ng hoa với quòi
Còi u cho Đòi Xài khi lo xa!